

Եւ հասկանալի է այն անսահման վրդովումը, որ Մայիս 28-ի աքտը առաջ բերեց Փարիզում, ուր նա ընդունեց, իբրև բռնաբարում Ազգ. Պատուիրակութեան իրաւունքների: Պօղոս Նուպարը, անմիջական մղումով, որոշեց հրապարակային յայտարարութեամբ՝ բողոքել այդ աքտի դէմ, սակայն, Հ. Հ. Պատուիրակութեան ներկայացուցիչների և ուրիշ աւելի պաղարիւն մարդկանց ստիպումով յետ կեցաւ այդ մտադրութիւնից: Եւ սկսեցին բանակցութիւններ նրա և Ահարոնեանի միջև, որոնք տևեցին երկար: Այդ բանակցութիւնների համար Ա. Ահարոնեանը լիազօրութիւն չունէր իր կառավարութիւնից, բայց, ընդհանուր առմամբ, ճիշտ էր ներկայացրել Երևանի տրամադրութիւնները: Բանակցութիւնների առարկայ էին ամբողջական Հայաստանի կառավարութեան, խորհրդարանի և պատուիրակութեան կազմութեան հարցերը: Պօղոս Նուպարը պահանջում էր կազմել միացեալ խորհրդարան՝ կէսը ռուսահայերից, կէսը թիւրքահայերից և միացեալ կառավարութիւն՝ նոյնպէս կէս առ կէս: Կառավարութեան թիւրքահայ անդամները պիտի նշանակէին Ազգ. Պատուիրակութեան կողմից, ռուսահայերը՝ Հայաստանի օրւայ կառավարութիւնից: Նախարարական տեղերը պէտք է բաժանւէին փոխադարձ համաձայնութեամբ, բայց վարչապետ պէտք է լինէր անպայման Պօղոս Նուպարը՝ մնալով միանշամայն և Պատուիրակութեան նախագահ: Արտաքին գործոց և զինւորական նախարարները պէտք է լինէին ոչ-դաշնակցական: Քանի որ վարչապետը պիտի ապրէր Փարիզում, Երևանում պիտի նշանակէր փոխանորդ: Ժամանակաւոր կառավարութեան կազմութիւնից յետոյ Սորհրդարանին դադար պիտի տրւէր անորոշ ժամանակով, մինչև միացեալ խորհրդարանի գումարումը: Միացեալ Պատուիրակութիւնը պիտի կազմէր Փարիզում՝ երկու կողմից չորսական կամ երեքական անդամով: Թիւրքահայ անդամները պիտի նշանակէին Պօղոս Նուպարից, միւսները՝ կառավարութիւնից: Պօղոս Նուպարի նշանակած անդամները պէտք է լինէին անփոփոխելի, և նոյնիսկ միացեալ կառավարութիւնը իրաւունք չպիտի ունենար նրանց հրաժարեցնելու մինչև հայկական հարցի լուծումը: Նոր պատուիրակութեան նախագահ պէտք է լինէր Պօղոս Նուպարը, որին պիտի տրւէին արտակարգ լիազօրութիւններ:

Այս պահանջներից Հ. Հ. Պատուիրակութիւնը ընդունում էր, որ կառավարութիւնն ու խորհրդարանը կազմւեն կէս առ կէս թիւրքահայերից ու ռուսահայերից, բայց վարչապետը անպայման պէտք է ապրէր Հայաստանում, որ երկու Պատուիրակութիւնները կարող են ձուլւել Պօղոս Նուպարի գլխաւորութեամբ՝ պայմանով, որ նոր պատուիրակութիւնը ենթարկւի և պատասխանատու լինի կառավարութեան, որ պատուիրակութեան թիւրքահայ անդամները կարող են նշանակել Պօղոս Նուպարի կողմից, զինւորական նախարարը կարող է լինել անկուսակցական և այլն:

Ինչպէս տեսնում ենք, տարածութիւնը երկու տեսակէտների միջև բաւական լայն էր: